

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אֲזִי תִתְעַנַּג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דְהֵהִיא
 שַׁעֲתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינָן,
 וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֲכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
 דְזַעִיר אַפִּין, דְהוּי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְפָּרְכֵן. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
 בְּסַעֲוֹדְתֵיהּ, וְלֹא שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדְתִי, דְאֵינּוֹן
 סְעוּדְתִי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְזֹרְעָא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדְתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְאֵינּוֹן בְּנֵי מִלְכָּא. דְאֵינּוֹן מֵהִיכְלָא
 דְמִלְכָּא, דְאֵינּוֹן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְפָגִים
 חַד סְעוּדָתָא מְנִיְהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזִי תִתְעַנַּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָהּ
 שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
 וְכֹל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
 סְעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כְּתוּב וְהֵאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסְּעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשַׁלְמוֹת. וְכֹל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוֹתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְפָּרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
 וְלֵהֲשִׁלִים הַסְּעוּדוֹת הַלְלוֹ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֲמוּנָה
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ אָמַר,
 (שמות לא) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגֵם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתְכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פֶּעַי בַּר נֶשׁ לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְפְּנֵי. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתְכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשֵׁי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדַאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֻׁלִּים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלֵין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגֵין
 וְזִמְנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֲיִיבֵיא דְגֵיהֲנָם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרְיִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.

הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרָת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 127)

כט) גַּם אִישׁ פְּשוּט שְׁלֹא קִדֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ בַּמַּעֲלוֹת הָרְאוּיִים לְלַמּוֹד הַקְּבֵלָה מִכָּל מְקוֹם יִקְרַב
 אֶל הַחֲכָמָה הַהוּא בְּפֶרֶט בְּסוּף יוֹמֵי אֵילִין, שְׁבֻזָּה תְּלִיא הַתְּקַרְבוֹת הַגְּאֻלָּה
 עוֹד בְּזִמְר הַנּוֹכַח אֲשֶׁרֵי הָעַם לּוֹמְדֵיךָ וְאֲשֶׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוּדְךָ: לְכַאוּרָה קִשָּׁה דְּבִין שְׁהֵמָה לּוֹמְדֵיךָ
 לּוֹמְדֵי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ וְחֻכְמַת הָאֵמֶת אִיךָ קְרָאוּם בְּלִשׁוֹן הָעַם שֶׁהוּא מְדַרְגָּה פְּחוּתָה בְּנוֹדַע בְּדַרְשׁוֹת
 רְבוּתֵינוּ וְזְכוּנָם לְבָרְכָה וְרַשׁ"י עַל הַתּוֹרָה כְּמַה פְּעֻמִּים, אִךְ מִזֶּה הוּא רְאִיָּה כְּשִׁיטַת הַמְּקַבְּלִים רְבוּתֵינוּ
 וּבְפֶרֶט בְּסִפְר סוּר מְרַע וְעֵשָׂה טוֹב כְּמוֹ שֶׁהָאִרִיךְ לְבָאָר שָׁם, שְׁגַם אִישׁ הַפְּשוּט שְׁלֹא קִדֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ
 כָּל כֶּךָ בַּמַּעֲלוֹת הָרְאוּיִים לְלַמּוֹד הַקְּבֵלָה מִכָּל מְקוֹם יִקְרַב אֶל הַחֲכָמָה הַהוּא בְּפֶרֶט בְּסוּף יוֹמֵי אֵילִין
 שְׁבֻזָּה תְּלִיא הַתְּקַרְבוֹת הַגְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ עַל כֵּן כְּתַב בְּזֶה בְּלִשׁוֹן 'אֲשֶׁרֵי הָעַם' שֶׁהוּא בְּכַחֲנִיַת
 הָעַם בְּמַדְרָגָה פְּחוּתָה וְאִף עַל פִּי כֵן יִתְקַרַב לְהִיּוֹת לּוֹמְדֵיךָ (וְיַעֲזֹרְהוּ הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ לְהִיּוֹת בְּכַחֲנִיַת) אֲשֶׁרֵי
 הָעַם הָעוֹמְדִים עַל סוּדְךָ (לְהַשִּׁיג וּלְהַצְלִיחַ) כֵּן יְהִי רְצוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

(שַׁעַר יִשְׁשַׁכֵּר מֵאֵמֶר גַּל עֵינֵי אוֹת טוֹב)

אִךְ אִם מוֹצִיא בְּשִׁפְתָיו אִף עַל פִּי שְׂאִינֵי מִבֵּין אֶפְלוּ פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת מִפְּנֵי שֶׁהוּא עִם הָאָרֶץ הַרִי זֶה מְקוֹם
 מְצוֹת וְלִמְדָתָם, וְלִפְיִכְךָ כָּל עִם הָאָרֶץ מְבָרַךְ בְּרַכַּת הַתּוֹרָה בְּשִׁחַר לְפָנֵי הַפְּסוּקִים וְכֵן בְּשִׁעוּלָה לְסִפְר
 תּוֹרָה. בְּמַה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב אֲבָל בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה אִם אֵינוּ מִבֵּין הַפְּרוּשׁ אֵינוּ נִחְשָׁב
 לְמוֹד כָּלָל וְאִף עַל פִּי כֵן יֵשׁ לְאָדָם לְעַסֵּק בְּכָל הַתּוֹרָה גַּם בְּדַבְרִים שְׁלֹא יוּכַל לְהַבִּין וְלַעֲתִיד לְבוֹא
 (זֶהר וְיִשָּׁב דָּף קַפּה) יִזְכָּה לְהַבִּין וְלַהֲשִׁיג כָּל הַתּוֹרָה שֶׁעַסֵּק בָּהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הַשִּׁיגָה מְקַצֵּר דַּעְתּוֹ.

(שְׁלַחן עֲרוּךְ הַרֵב הַלְכוֹת תְּלַמּוֹד תּוֹרָה פָּרָק ב' הַלְכָה יב וְיג)